

Efectele entuziasmului asupra criticii dramatice

Uriașul format al re-
vistei Ateneu din martie
1989 e prea mic pentru
entuziasmul stîrnit lui
Carmen Mihalache Popa
de vizionarea spectacolu-
lui Trei surori de Cehov
la Teatrul Municipal din
Ploiești. Concluzia e cum
nu se poate mai clară pen-
tru starea de beatitudine
în care a fost scrisă și ti-
părită cronică: „La Teatrul
Municipal din Ploiești, un
regizor de excepție, Aure-
liu Manea, a construit,
împreună cu talentații
colaboratori, un spectacol
care se reține și impresio-
nează prin finețea intui-
țiilor, prin expresivitatea
și noutatea unei lecturi
în profunzime a textului
cehovian”.

Din această concluzie
exaltată, la care autoarea
are dreptul, dat fiind că
stările sufletești ale cro-
nicarilor sînt și ele supu-
se misteriosului psiholo-
gic, ne reține atenția sin-
tagma „lectură în profun-
zime a textului cehovian”.
Pe ce se întemeiază ea?
Pe introducerea în specta-
col, de către regizorul Au-
reliu Manea, a unui ob-
iect pe care nici cîei mai
buni exegeți ai lui Cehov
nu l-au descoperit în ope-
ra acestuia: patul. În pre-
zența lui pe scena Muni-
cipalului din Ploiești autoa-
rea descoperă neașteptate
tîlcuri filozofice: „Un pat
de campanie așezat inițial

într-o latură a interioru-
lui se deplasează tot mai
în centru, e un personaj-
obiect de fapt, nu simplă
recuzită, cu o putere tă-
cută, obscură, cu încărcă-
tură psihologică, martor al
defulărilor personajelor”.
Știm multe lucruri despre
mobila numită pat. Dar că
ea poate fi, la un moment
dat, personaj cehovian, nu
mi-am imaginat!

În Suplimentul literar-
artistic al Scînteii Tîneret-
ului din 15 aprilie 1989,
o cronică la același spec-
tacol de teatru, tipărită la
rubrica „Film” (sic!) adu-
ce un alt argument pen-
tru judecata „spectacol de
excepție”. Potrivit lui Grid
Modorcea, autorul acestei
aprecieri, spectacolul lui
Aureliu Manea a descope-
rit, în sfîrșit, drama eroi-
lor cehovieni: aceștia nu
muncesc. Din această cli-
pă misterul personajelor
cehoviene, îndelung cău-
tat de critica din întreaga
lume, a fost dezvăluit: E-
lena Andreevna, Unchiul
Vanea, Mașa și Nina Za-
recinaia suferă, pentru că
n-au serviciu. Alta ar fi
fost Elena Andreevna da-
că ar fi trebuit să se scoa-
le în fiecare zi din di-
mineață ca să ajungă la
timp pe platformă.
Cumplite mai sînt efec-
tele entuziasmului asupra
pra criticii dramatice!

Ion SIRETEANU

Examenе de duminică

Asistăm la „generalu”
unui examen de actorie.
Anul doi seral (clasa pro-
fesor Mircea Albulescu,
lector universitar Alexan-

dru Lazăr) prezintă de
șapte ori o scenă din Ros-
mersholm de Ibsen, refă-
cînd în tot atîtea formule
diferite conversația Re-

bekka-Rosmer din finalul
presei, și de patru ori o
scenă din Pădurea de Os-
trovski, interpretată de
cite doi dintre studenții
băieți.

În sală se află cîțiva
actori, cîțiva părinți, și
bineînțele, colegi de in-
stitut. E o tensiune școlă-
rească și, înduioșătoare în
holul din fața camerei de
examen, la Național. Di-
năuntru se aud frînturi de
dialog. În fine, ușa se des-
chide, pentru a face loc
următoarei perechi de in-
terpreți.

Uneori, lui Rosmer îi
cade cam neglijent părul
în ochi, sau, dimpotrivă, i
se ridică într-o coafură
„new wave”. Cit despre
Rebekka, ea foșnește mai
tot timpul rochii lungi, în-
zestrindu-se o dată și cu
ochelari (purtați neîn-
doielnic în viața civilă),
fără de care actrița n-ar
fi putut, probabil, turna
ceaiul invizibil în ceștile
vizibile, totuși.

Dar profesorul Mircea
Albulescu ne-a avertizat
de la început: „recuzita e
improvizată”. Nu putea
bînuî că unul dintre stu-
denți va „improvisa” o
buturugă adevărată, proas-
păt luată din pădure, pen-
tru a da culoare locală
fragmentului din Ostrov-
ski și culoare umed-rugi-
nie covorului de pe jos.

Una peste alta, exame-
nul decurge bine. Profe-
sorul privește cu ochi im-
parțiali, nu-și trădează pe
loc nici memulmîmirile,
nici entuziasmele. Ne im-
pune (voit sau nu?) a-
ceeași rezervă. Așadar,
nici o vorbă despre inter-
pretarea subtilă, bine gra-
dată, a Ozanei Oancea,
sau despre cea impetuoasă
a Irinei Movilă. Nimic
despre robustețea frustă,
dar convingătoare a lui
Vasile Pieca, nici despre
înzestrarea reală (umbri-

ta încă, din păcate, de epigonism filial) a lui Florin Piersic jr.

Au fost și apariții deocamdată neconcludente, dar posibile: Antonie Ionuț, Dana Dembinski, Pătru Marin, Marian Despina, Marian Ghenea. Au fost și altele, concludente în sens negativ: Manuela

Hărăbor și Bogdan Ghițulescu. Dar să nu ne grăbim. Adevăratele examene de abia acum vor începe. Le așteptăm, conștienți că doar cei cinci ani de studenție și cei încă cincizeci de meserie au puterea să transforme o promisiune în certitudine. (Corina ȘUTEU)

Studioul tinărului actor

Revista Teatrul organizează, în colaborare cu Ansamblul Artistic al U.T.C., un Studio al tinărului actor, menit a valorifica talentul tinerilor actori din întreaga țară.

Pe scena studioului pot fi prezentate recitaluri individuale sau de grup, bazate pe texte din repertoriul aprobat sau pe texte de proză și poezie clasică românească. Aceste spectacole pot fi realizate de către tineri actori, în regie proprie sau sub îndrumarea unor regizori. Spectacolele vor avea loc la Sala Studio a teatrului „Nottara”, lunar, în prima zi de luni, cu participarea criticii de specialitate, a

unor personalități din domeniul teatrului, urmînd ca alte reprezentații ale recitalului propus să fie hotărîte ulterior (recitalul putînd fi preluat, eventual, de către teatre).

Toate cheltuielile de deplasare vor fi suportate de către studio. Coordonatoarea studioului din partea revistei Teatrul este Corina Șuteu.

Vă rugăm să ne transmiteți în scris sau telefonic dorința de a lua parte la această acțiune, specificînd datele principale (titlul recitalului, distribuția și data aproximativă cînd ar putea fi prezentat).

Carnet A.T.M.

Turneul întreprins de Teatrul Dramatic din Constanța la București, între 3 și 9 aprilie, a făcut obiectul unei dezbateri profesionale la sediul A.T.M., vineri 7 aprilie. Au fost discutate spectacolele Trăsura la scară de Mihail Spîrescu (regia — Mona Chirilă, scenografia — Irina Dimiu), Mincinosul de Carlo Goldoni (regia — Tudor Chirilă, scenografia — Eugenia Tărășescu Jianu), Vinătoarea de rațe de Alexandru Vampilov (regia — Andrei Mihalache; decoruri — Ion Țițoiu; costume — Maria Peici) și recitalul Ștefania (scenariul și interpretarea — Minodora Condur). Direc-

torul teatrului, Eugen Mazilu, a făcut un succint expozeu asupra activității teatrului și a proiectelor sale repertoriale pe anul în curs, incluzînd și spectacolele de teatru antic ale stagiunii estivale. Margareta Bărbuță, Victor Parhon Dinu Kivu, Valeria Ducea, Emanuel Enghel și Sorana Coroamă, care a condus lucrările acestei întîlniri profesionale, au analizat calitatea spectacolelor prezentate și orientarea repertorială a teatrului, subliniînd faptul că acesta se află într-un moment fast al existenței sale, marcat de prezența celor trei ti-

neri regizori — Andrei Mihalache, Mona Chirilă și Tudor Chirilă. (V. HÂNCU)

În zilele de 15 și 16 aprilie a.c., o delegație A.T.M., condusă de președinta asociației, Dina Cocea, a efectuat o deplasare în orașul Galați. Cu această ocazie, au fost vizionate spectacolele Turandot de Carlo Gozzi și Don Juan de Molière, ambele în regia lui Victor Ioan Frunză și scenografia Adrianei Grand.

Cu ocazia premierei la Don Juan, a fost lansat volumul de versuri al esteticianului Ion Toboșaru, Ducatul cedrilor de seară, prezentat de criticul și istoricul literar Ion Zamfirescu. De asemenea, a fost lansat caietul Antract, realizat de revista Teatrul în colaborare cu Teatrul Dramatic din Galați.

După premieră, au avut loc discuții ale criticilor cu actorii, regizorul și scenografa. În cuvîntul lor, Dina Cocea, Natalia Stancu, Ion Toboșaru, Sorana Coroamă Stanca au analizat viziunea lui Victor Ioan Frunză asupra piesei Don Juan, apreciînd-o drept una dintre cele mai originale și mai complexe (C. STANCA).

O noutate

Teatrul din Sibiu este, poate, singura instituție de acest fel de la noi care e utilată cu un mic studio video (camere video, masă de montaj-mixaj electronic, monitoare și cite altele!). Merituosă inițiativă a secției germane din acest teatru se va răsfrînge benefic asupra întregului colectiv: curînd, Teatrul din Sibiu va oferi publicului, istoricilor, criticilor dramaticei și exegeților, video-casete cu toate spectacolele realizate de actorii trupei. Deja Burghezul gentilom, în re-